

nekateri preveliko pohlevnost očitajo, oponaša stékló. Naj sam sebe za nos prime!

Koroško. Liberalci so lani v Greifenburgu pokojnemu škofu dr. Petru Funder postavili spomenik in pokojnega škofa še letos proslavljajo. Zakaj? Samo da hočejo nagajati sedanjemu škofu, dr. Jožefu Kahnu. — V »tiskarni sv. Jožefa« v Celovcu so začeli stavci strajkati, in zdaj so jih edenajst odpustili.

Kranjsko. Deželni poslanec Ignacij Žitnik je postal v Rimu doktor modroslovja in pride v Ljubljano na Grad za kurata. — Deželni predsednik Hein je mestnemu zastopu ljubljanskemu poslal dolgo pismo, s katerim hoče zaprečiti samo slovenske ulične napise. — Zoper isti mestni zastop te dni vpijejo skoro vsi nemško-liberalni časniki, ker ni hotel dati nemškemu gledališkemu društvu podpore. — Enketa ali posvetovanje gledé lovske postave je bila 27. junija. Pri nas na Štajarskem se pa za to nihče ne zmeni!

Primorsko. Dne 1. julija je društvo »Edinost« v Trstu imelo izvanredno obéno zborovanje. Profesor Mandić ni prišel, ker se je odpovedal predsedništvu. — V Gorici sta se pobotala vitez Tonkli in urednik Gabršček. Tonkli je bil Gabrščeka tožil radi žaljenja časti. Ker je Tonkli odnehal, odložila sta deželno poslanstvo profesor Čerin in dr. Lisjak.

Hrvatsko. Prihodnjo nedeljo bodo v Zagrebu slovesno umeščeni novi nadškof dr. Jurij Posilović. »Bog jih živi!« kličemo tudi mi Slovenci z bratskim narodom. — Sabor se snide 18. t. m. Dovolil bode za vseučilišče zagrebsko 300 tisoč gld., da se napravi zdravniški oddelek, in premenil mestni statut, sevéda po madjarskem kopitu.

Ogersko. Delegacije bodo se letos v Budapešti začele 14. septembra. Dne 16. istega meseca pridejo svetli cesar tje. — Na god sv. Petra in Pavla je bil v Požunu velikanski katoliški shod. Prišlo je nad 10 tisoč madjarskih, nemških in slovaških katoličanov. Govorilo se je v vseh treh jeziki. Naj se katoličani družijo v pravi krščanski ljubezni, in liberalcem bode kmalu tesno pri srcu!

Vunanje države.

Rim. Na večer pred praznikom sv. Petra in Pavla bili so sv. oče v cerkvi sv. Petra pri zaprtih vratih. Blagoslovili so tamkaj nadškofovske pálije in dolgo, dolgo molili, bržčas naj bi Bog na prošnjo prvega papeža, sv. Petra, uslišal njihove želje, izražene v zadnjem apostolskem pismu.

Italijansko. Postava o večjem obdačenju državnih dolžnih pisem je bila po hudi borbi sprejeta v poslanski zbornici. Bogatini so se morali udati; boljše je nekaj zgubiti, kakor pa vse. — V Trevilju se je za Lombardijo ustanovila »katoliška poljedelska družba«, ki hoče na vso moč pomagati propadajočemu kmečkemu stanu. Kaj pa pri nas?

Francosko. Carnota so na državne stroške slovesno pokopali. — Novi predsednik republike, Kasimir-Périer, je rekel zastopnikom drugih držav, da Francija tudi zanaprej hoče imeti s sosedi mir. Kasimir-Périer ima 47 let, je sila bogat in gre s svojimi otroki vsako nedeljo v cerkev. — Povsod po Francoskem lovijo anarhiste. Več sto jih že imajo pod ključem.

Nemško. Nemški cesar je dal izpustiti dva francoska častnika, ki so ju zaprli zaradi vohunstva na Saksonskem. Tudi je poslal cesar lep venec na krsto Carnotovo. Vse to kaže, da je evropski mir zagotovljen; toda čemu povsod toliko vojdkov?

Rusko. Tajni svetovalec državni kontrolor Filipov pojde zaradi bolehnosti v pokoj. Mož je v svoji važni službi bil preveč pravoslaven, torej hud nasprotnik ka-

toličanov. Njegov naslednik bo državni svetovalec Ivanščekov, katerega se toliko ali toliko tudi katoličani veselé.

Srbsko. Mladi kralj Aleksander je bil dokaj lepo vsprejet v Carigradu. Kralj letos tudi obiše nemški cesarski dvor v Berolinu. Te dni je namreč to srbski poslanik v Berolinu službeno objavil ministerstvu vunanjih poslov.

Špansko. Oni dan je neki delavec poskusil usmrtiti prvega vodjo delavskega romanja v Rim, mar-kiza Cubasa. Ko je ta ogledaval dela v stolni cerkvi v Madridu, ga je anarhist napadel z bodalom. Drugi delavec je preprečil umor in je pri tem bil sam težko poškodovan. Cubas ni nič poškodán. Skoro po vseh državah kujejo zdaj ostre postave zoper anarhiste; nič se pa na to ne gleda, da je ljudem treba sv. vere.

Azija. Daleč tam na vzhodu se Japonci pripravljajo v veliki meri na vojsko proti Kitajcem zaradi državice Koreje. Japonci hočejo, naj korejski kralj pretrga vse zveze s Kitajcem in odpošlje kitajskega zastopnika. Ako bo res vojska nastala, bodo se Angleži gotovo vmes vtikali.

Za poduk in kratek čas.

Izlet na Kranjsko o binkoštih.

Potopisna črtica; piše T. M. Savinjski.

(Dalje.)

Videl sem še mnogo lepega. Omeniti hočem le še svetovno znani »zastor«. S temno sive stene visi snežnobelo zagrinjalo v najlepših gubah, kakor bi ga ravnokar pripela umna ženska roka. Dolgo je 3m ter za 1m oddaljeno od stene. Rob mu je nežno rdečkast; vse zagrinjalo niti ni 1cm debelo in je prozorno. Clovek bi skoro ne verjel, da je kaj takega sploh mogoče. Neki Angležan si je hotel kupiti ta zastor ter zanj ponujal 2000 gld.; ali ni ga dobil.

Od zagrinjala prišedši bili smo že vsi utrujeni. Saj smo že 3 ure hodili v teh podzemeljskih prostorih, ne da bi dvakrat bili na isti poti. Konec pota privedel me je še enkrat v prvotno opisano »veliko dvorano«, kajti sli smo v okrog. Zdaj sem se pa podal po 84 stopnicah navzdol ter dospel na dolgi, jasno razsvetljeni most, ki vodi črez podzemeljsko reko. Mudil se nisem dolgo ter hitel po nasprotnih 82 stopnicah nakvišku v ozki hodnik in proti izhodu.

Globoko sem vzdihnil, ko sem zagledal beli dan ter dihal topli zrak, in rad sem bil, da sem se zopet mogel ogrevati na solčnih žarkih. Brž sem se vsedel na bližnjo trato ter slastno segel po domačem kolaču in klobasi, kar sem si za glad prinesel z doma. Krog mene posedali so tudi drugi ljudje, ne samo priprosto ljudstvo, temveč tudi imenitna gospoda, ki si je tudi bila prinesla s seboj južino za počitek.

Ne davno sem čital v nekem nemškem dnevniku kratek spis o letošnjih binkoštih v Postojni. Opomnilo se je tudi, kako si je večinoma vsak prinesel s seboj južino, da jo je zavžil kje blizu jame. Grajaló se je to, oziroma grajali so Postojncane. Res je, da se tamošnji prebivalci premalo potrudijo za tujce. Jaz sem n. pr. pozneje komaj za drag denar dobil kaj pičlo večerjico za se in za svoje tovariše. Kako hvalevredno in primerno bi bilo, če bi se blizu izhoda jame postavili priprosti šotori (navadno jim pravijo buffeti) kjer bi se po krščanski ceni prodajala navadna jedila in pijače. Postojncanom prineslo bi to obilo prida, in prepričan sem, da bi prišlo tudi več tujcev od vseh stranij. Nekoč

so celo Angležani prihajali vsako leto semkaj. Tedaj so pa skatljico žveplenk nekateri prodajali po goldinarju. To je že več ko nekrščansko, in ni čuda, da ravno iz vnanjih držav ne pride več toliko obiskovalcev.

Videl sem tudi, kako so šli zvečer štirje dolgi vlaki na jug, namreč v Trst, Reko, Cormons in na Italijansko. V obče bilo je več Hrvatov in Lahov kakor Slovencev v Postojni. Užalilo me je zares, da iz Štajarskega nisem našel nobenega Slovenca, razven svojih tovarišev. Kaj je neki temu krivo? Ko sem poypraševal na Kranjskem ljudi, slišal sem, da si celo kmetje stediyo denar, le da vidijo Postojno, če bi tudi imeli dan hoda do najbližnje železniške postaje, od katere se potem peljejo ogledat si božji čudež v Postojni. Drugo leto pa še pošlje svojo ženko tja, naj tudi ona vidi, kako je Bog odlikoval milo našo Slovenijo pred vsemi drugimi deželami sveta. Na Kranjskem je ljudstvo nekaj drugačno kot pri nas. O tem bodeš prepričan sam, ko dočitaš ta spis.

Bil sem tudi na Dolenjskem, kamor sem se vozil po novi železnici. Vsak izmed Vas je že videl rešetarje, ki hodijo s težkim bramenom na hrbtu po celem svetu. No, vidiš dragi bralec v domovini teh ljudij sem bil letos tudi jaz. Dozdeva se mi, da te bode zanimalo naslednje.

Zarana odpeljal sem se iz Ljubljane. Vozil sem se mimo ljubljanskega barja (močvirja) ter videl, kako kopljejo šoto. Kmalu začela se je pot vzdigovati t. j. peljali smo se navkreber. Čestokrat je vrezana železna cesta globoko v kamnite bregove in dvakrat skrtil nas je vlak v daljših predorih. Ko smo prišli na svetlo, vozili smo se v višini ob pobočju hriba, ter gledali na levo dol prijazno dolino. Z daljave pozdravljajo nas mogočne gore, v dolini pa in na hribih blišče se lepe cerkvice in prijazne vasi. Povsod sem pa pogrešal bogata polja, kakor jih je imamo doma na Štajarskem. Hribovje, katero se vidi na desni, pokrito je s temnimi gozdi deloma smrekovimi, deloma bukovimi. Ti gozdi videti so kaj lepi. Smreke se dvigajo visoko gor v nebo, ter imajo nekako sivo skorjo, kar je celo izvanredno. «Glejte mamica, kaj imajo todi ljudje belih ovčic», vzklikne neka deklica, sedeča v našem kupeju. Res, po gozdu tam bilo je vse polno belih stvaric, toda nismo še mogli določiti, kaj bi to bilo. Kako pa smo se začudili, spoznavši le bele in sive skale, katere so kakor čreda ovac bila raztresena po vsem gozdu. Nekateri kamni obrasteni so nekoliko z mahom, ter zgledata kakor pardali in tigri, ki zvito vzdigujejo svoje glave izpod zelene gošče črnic. Železnica drdra zdaj vedno bolj navzdol, da vse žvižga pod kolesi in našim očem odpre se prijazna ribniška dolina. Že smo na postaji.

(Konec prih.)

Smešnica. Neki učitelj je razlagal učencem, kak razloček je med delom z rokami in dušnim delom. Pojasnivši nauk z raznimi izgledi vpraša slednjič nadarjenega učenca: »No, Janko, povej mi sedaj kakega človeka, ki ima z glavo opraviti!« Odgovor: »Brivec, ki brije in striže.«

Razne stvari.

(Milostlj. knezoškof) so se zadnjo soboto popoldne odpeljali v Celje na birmo in cerkveno obiskovanje. Na kolodvoru so jih spoštljivo pozdravili preč. g. opat, načelnik okr. zastopa, g. dr. Sernee, predsednik okrožnega sodišča, g. dr. Gertscher, okrajni glavar, g.

dr. Wagner, celjski župan, g. Stiger, mnogo drugih odličnjakov in uradnikov ter brezštevilna množica ljudstva. Večer so čitalnični pevci napravili milostivemu nadpastirju podoknico. Sploh je bilo Celje 1. in 2. jul. v krasni praznični opravi.

(Nova maša.) V nedeljo dne 22. julija t. l. služil bode č. o. Severin Korošec, iz reda očetov frančiškanov, v cerkvi Sv. Magdalene pri Kapeli blizu Radgone prvo ali novo sv. mašo. Pridigovali bodo č. o. K. Heric iz Maribora.

(V čast sv. Cirilu in Metodu) je bilo večer pred njunim praznikom mnogo kresov videti v Mariborski okolici. Vsak Slovenec, ki se jih je radoval, gotovo je pobožno dejal: »Sveta brata Ciril, Metod, prosita za slovenski rod!«

(Ljutomersko konjerejsko in dirkalno društvo) bode zborovalo v nedeljo, dne 8. julija, ob 9. uri zaran v gostilnici g. Iv. Vaupotiča v Ljutomeru, ter vabi vse konjerejce v obilnej udeležitvi. Vspored: 1. Sestavljenje vsporeda za letošnje dirko na Cvenu, za katero je dalo vis. ministerstvo poljedelstva 200 gld. podpore; 2. Račun za l. 1893; 3. Volitev novega odbora; 4. Razni predlogi.

(Iz šole.) Gosp. Hötzl, učitelj v Zrečah, postal je nadučitelj v Štorah; gđc. Helena Arko, učiteljica v Zrečah, pride za učiteljico v Šmartno pri Litiji.

(Šolsko slovstvo.) Pedagogičsko društvo v Krškem je izdalo: «Nazorni pouk v ljudski šoli». I. del. 1894. Spisal Fr. Gabršek. Knjiga stane 1 gld. 50 kr.

(Spretni dolgi prsti) so v celjski župnijski cerkvi zadnjo nedeljo ukradli Tereziji Kolarič 34 gld., v ponedeljek pa v nemški cerkvi Otiliji Jeušenak 36 gld.

(Kake so »šulvereinske« slavnosti?) V nedeljo na »šulvereinski« veselici na ljudskem vrtu v Mariboru je neki šolar mizarskega učenca s steklenico po glavi udaril, da so nevarno ranjenega morali prenesti v bolnišnico. — Nekaj solarjev je moralo ravno tam »igrati leve«. Zverinjak se vname in šolar Kranjc se je sila hudo opekel, da zdaj leži v groznih bolečinah. Tako se s »šulvereinom« nemška omika razširja!

(Umor.) Dne 26. junija je zginita posestnica Katarina Bernik iz Dobrove pri Marenbergu. Nekaj dni pozneje so našli njeno truplo v bližnem gozdu. Morivec je neki Repatec.

(Pasterka umoril.) Kočar Fr. Rojko iz Drstelje blizu Ptujja je ubil v pretepu svojega pasterka Franca Kolariča ter je njegovo truplo hotel skriti v bližnjem gozdu. Ali zločin se je zvedel, in morilec se je že sam oglasil pri okrožnem sodišču v Celju.

(Nemške zastave) so bile v nedeljo videti na nekaterih hišah v Mariboru. Neka priprosta Slovenka je rekla svoji tovaršici: »Glej, ta črna-rudeča-zolta zastava je nemška. V to in to hišo nikoli več ne pojdem kupovat.«

(Novo opravljene deželni brambovci.) Presvetli cesar so potrdili novo opravo za deželne brambovce. Kakor strelci bodo imeli sedaj tudi brambovci strelske klobuke s peresi.

(Iz Savinje rešen) je bil v Celju 26. junija 8-letni delavčev sin Silvester Kresnik. Predrzní fant je hotel skočiti na plav, a padel je v vodo. Dva slikarja sta ga srečno potegnili iz Savinje.

(Samomor.) V Judenburgu se je dne 3. julija z revolverjem ustrelil 55-letni delavec Lovrenc Funtek, doma iz Luč blizu Gornjega grada. Zapustil je udovo in četiri mladoletne otroke.

(Mrtvec najden.) Našli so v Šmartinski župniji za Dreto, v bližini podružnice sv. Jošta strohnelo človeško truplo. V obče se meni, da je neki berač, ki se je po zimi ponesrečil.